

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1935 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Genom en den 1 februari 1935 dagtecknad till lagutskott hänvisad proposition, nr 48, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller till och med den 28 februari 1935, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 29 februari 1936.

Enligt lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning äger Kungl. Maj:t, där det med hänsyn till svår penningkris prövas oundgängligen nödigt för tillgodoseende av allmänt väl, efter hörande av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret medgiva gäldenär det anstånd med gälds betalning som av omständigheterna påkallas. Medgivandet skall avse viss tid, högst tre månader, men då synnerliga skäl därtill äro kan förlängning beviljas med högst tre månader varje gång. Medgives anstånd, äger Kungl. Maj:t tillika besluta anstånd med betalning av offentliga avgifter, vilka icke kunna för gäld anses. — Lagen gällde ursprungligen till och med den 28 februari 1933, men genom särskilda lagar den 24 februari 1933 (nr 46) och den 28 februari 1934 (nr 27) har dess giltighetstid förlängts, enligt sistnämnda lag till och med den 28 februari 1935.

För närvarande åtnjuter icke någon gäldenär betalningsanstånd enligt ifrågavarande lag.

Departementschefen anför i propositionen:

»Då tidigare fråga varit om förlängning av lagens giltighetstid, har jag framhållit att en sådan förlängning med hänsyn till de såväl i vårt land som annorstädes rådande osäkra ekonomiska förhållandena syntes framstå såsom en be-

fogad säkerhetsåtgärd. Ehuru en förbättring av det ekonomiska läget numera inträtt och för närvarande veterligen icke beträffande någon särskild gäldenär föreligger anledning till medgivande av sådant specialmoratorium som lagen avser, torde dock försiktigheten bjuda att möjligheten hålles öppen för beredande av dylikt moratorium. Förslag till lag om förlängning av moratorielagens giltighetstid, av innehåll att lagen skall gälla under ett år från utgången av nästkommande februari månad, har därför upprättats inom justitiedepartementet.»

Utskottet har vid sin granskning av propositionen ej funnit anledning till *Utskottet*.
erinran mot densamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 februari 1935.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, *Öhman*, *Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck*, *Löfgren*, *Norling*, *Velander* och *Sköldén*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist*, *Ryberg* och *Wallerius*, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud, *Hillgård* och *Lindberg* i Stockholm.
